

KULTUR & NÖJE

Bowies familj tackar för stödet

Det har gått fyra dagar sedan musiklegendaren David Bowie gick bort. Via Facebook tackar hans familj för allt stöd – och ber om fortsatt visad respekt. "Precis som att vi alla hittade någonting unikt i Davids musik välkomnar vi alla att fira hans liv som de tycker passar." Familjen planerar en privat minnesstund för Bowie.

Johanna Wulff med två av sina "Fortsättare"; artisten Sven-Bertil Taube och fotografen Monica Englund. FOTO: MIKAEL ANDERSSON

Fortsättarna

■ **Medverkande** i projektet är Kjerstin Dellert, Monica Englund, Bengt Hallberg, Lennart Hellsing, Ingvar Kjellson, Gunnar Larsson, Lisa Larson, Yvonne Lombard, Astrid Munthe de Wolfe, Gunilla Pontén, Georg Riedel, Sven-Bertil Taube, Jan Troell, Meta Velander, Ulla Viotti, Meg Westergren och Per Åhlin.

■ **Tre av** de medverkande; Hallberg, Hellsing och Kjellson har gått ur tiden sedan de blev porträtterade.

■ **Utställningen visas** från och med i dag, 16 januari, till och med 6 mars.

Johannas hyllning till "Fortsättarna"

De är "Fortsättarna". Svenska, ännu yrkesverk-samma konstnärer som alla passerat 80-års-strecket. Här finns Meta Velander, Yvonne Lombard, Sven-Bertil Taube, Gunnar och Lisa Larsson, Jan Troell och tio kreativa seniorer till, och från och med i dag kan du njuta av deras porträtt på Ebelingmuseet.

Johanna Wulff är frilansfotografen som i många år arbetade inom äldreården.

– Jag har alltid tyckt om äldre människor, att sitta ned och prata med dem. Och eftersom jag också fotograferade började jag ta bilder av de gamla.

För fem år sedan resulterade detta i fotoprojektet "Åldrandets konst", som gav mersmak.

– Jag ville fortsätta fotografera och dokumentera äldre människor även utanför vården och började fundera. Kanske skulle

jag träffa par som levt tillsammans länge? Och så såg jag föreställningen "Rut och Ragnar", med äkta paret Meta Velander och Ingvar Kjellson. Då kom jag på det; jag ville jobba med kreativa människor som trots hög ålder fortfarande är verksamma inom sina yrken.

Hon satte 80 år som nedre åldersgräns och började ta kontakt. Johanna Wulff hade snart frågat 17 personer hon var nyfiken på – och alla tackade ja. Att

samtliga är kända var inte något Johanna hade för avsikt till en början. Men så blev det.

I tre år har hon följt "Fortsättarna", som hon kallar dem. De har samtalat om livet och arbete, och Johanna har fångat dem på bild, såväl i porträttform som in action.

– **Alla var otroligt** generösa med sin tid, och ingen av dem har en tanke på en tillvaro som pensionär. Min förhoppning är att de bandade samtalen och bilderna så småningom också ska leda till en bok. Till den hoppas jag också kunna ha med fler fortsättare. Kerstin Ekman, exempelvis, skulle jag väldigt gärna vilja träffa.

Det allra starkaste mötet hittills hade Johanna Wulff med pianisten Bengt Hallberg.

– Han spelade ledmotivet till tv-serien "Den vita stenen" för

Samaneh Karan är utbildad vid Azaduniversitetet i Iran, och arbetar i olika tekniker. På Ebelingmuseet visar hon gouache.

mig. Det blev ett väldigt speciellt minne.

Hennes projekt ställdes ut för första gången nu i vinter på hotell Diplomat i Stockholm och direkt därifrån kommer bilderna till Torshälla.

Ebelingmuseet inviger i dag sammanlagt tre utställningar, som på ett vis hör ihop genom

frågeställningarna "Vem får ta plats? Vem får synas i samhället?"

Det är inte alltid lätt för människor som flyr sina hemländer att få viktig dokumentation med sig, vilket i sin tur ställer till problem för den som vill skriva in sig på kulturarbetsförmedlingen i Sverige.

De tre konstnärerna Samaneh Karan, Metin Mustafa Abbas och Nassar Alhanoun var alla utbildade och utövande konstnärer i sina hemländer Iran, Irak och Syrien. De bor i Sörmland, och i samarbete med Kommunledningskontoret, demokrati och välfärd, kan Ebelingmuseet presentera en utställning med verk av de tre konstnärerna.

Samaneh arbetade som arkitekt i Iran, och har bott i Eskilstuna i två år.

– Jag hoppas kunna försörja mig som konstnär en dag, och är oerhört tacksam över att få vara med här i Torshälla. Förhoppningsvis kan detta bli min första av flera utställningar.

Anne-Lie Andersson
anne-lie.andersson@ekuriren.se
016 - 15 61 83

Erik Schmidts "Fiskeläge Storbyn Nargö" finns med bland den estniska exilkonsten på Ebeling. FOTO: MIKAEL ANDERSSON

Estnisk exilkonst i unik utställning

Nu i januari fyller Estniska föreningen i Eskilstuna 70 år. Det firas bland annat med en unik konstutställning på Ebelingmuseet, där ett antal verk aldrig tidigare visats på utställning i Sverige.

Att det i år dessutom är 70 år sedan prins Eugen upplät Liljevalchs i Stockholm till en utställning med estnisk och lettisk konst gav Estniska fören-

ingen och Ebelingmuseet ytterligare anledning att tillsammans arrangera en utställning med exilkonst i början av året.

– Vår förening bildades den 26 januari 1946, dagen efter Baltutlämningen. Det gör oss till den äldsta exilföreningen vi har i Eskilstuna. Folk kom i båtar över havet, eller via läger i Europa, precis som i dag. Det är värt en tanke, konstaterar föreningens Hugo Nömm, som är väldigt glad över resultatet

av hans efterforskningar inför jubileumsutställningen.

– **Från Nationalbiblioteket** i Tallinn har vi fått låna 22 konstverk, som aldrig förr visats i Sverige. Vi har rentav bräckt Nationalmuseum.

– Dessutom visar vi ett antal konstverk som vi fått låna av privatpersoner. Många av de tavlorna har heller aldrig visats förut. Jag tycker verkligen att vi fått ihop en fantastisk samling

exilkonst, säger Hugo Nömm.

Också den här utställningen invigs med vernissage i dag lördag, och hänger kvar till och med 6 mars. Varje helg under perioden arrangerar Estniska föreningen också ett föreläsning- och musikprogram på museet.

Anne-Lie Andersson
anne-lie.andersson@ekuriren.se
016 - 15 61 83